

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **nezl. S. M.**, zastoupena zákonným zástupcem Z. M., v řízení zastoupena JUDr. Janou Kuřátkovou, advokátkou se sídlem Hilleho 6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2008, čj. OAM-225/VL-01-ZA04-2008, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2008, čj. 56 Az 64/2008 - 41,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Janě Kuřátkové **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti a náhrada hotových výdajů ve výši 5712 Kč, která jí bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadla v záhlaví blíže označený rozsudek Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2008. Tímto rozhodnutím žalovaný stěžovatelce neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, v tehdy platném znění (dále jen „zákon o azylu“).

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelčiny vlastní zájmy. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS (všechna zde cit. rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího

správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech mezinárodní ochrany je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti, v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Stěžovatelka v kasační stížnosti podané prostřednictvím ustanovené zástupkyně uplatnila důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., přičemž sama žádné skutečnosti zakládající přijatelnost kasační stížnosti výslovně neuvedla. Kasační důvody stěžovatelka spatřuje v tom, že její rodiče, jako vyznavači islámu, mají obavy z náboženské perzekuce v Kazachstánu, a to nejen perzekuce jich samotných, ale i stěžovatelky. Důvodnost a podloženost těchto obav mají dokládat blíže nespecifikované volně přeložené zprávy o reálné situaci v zemi a o represích státní moci vůči obyvatelstvu vyznávajícímu islám. Zejména u otce stěžovatelky dosáhlo náboženské pronásledování navíc konkrétních projevů diskriminace ze strany policie, což je porušením lidských práv. Dle názoru stěžovatelky je možné potíže, jímž její otec ve vlasti čelil a které by mohly postihnout též jí samotnou, možno považovat za pronásledování, jak jej stanoví směrnice č. 2004/83/ES. Její rodiče se rovněž obávají toho, že by jim nezletilá dcera mohla být v Kazachstánu „odejmuta, umístěna do dětského domova a vychovávána mimo vyznání islámu“.

Jelikož se stěžovatelka narodila v České republice, odvozují se veškeré skutečnosti uvedené v její žádosti o mezinárodní ochranu od důvodů, jimiž odůvodnili své žádosti o mezinárodní ochranu její rodiče. Jejich kasační stížnosti byly odmítnuty pro nepřijatelnost usneseními Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2008, čj. 9 Azs 54/2008 - 67 (v případě matky), a ze dne 9. 10. 2008, čj. 1 Azs 70/2008 - 58 (v případě otce).

Neshledal-li zdejší soud důvody pro přijatelnost kasačních stížností stěžovatelčiných rodičů, tím méně tak může učinit u stěžovatelky samotné, neboť ona sama v Kazachstánu pronásledována být ani nemohla a obavy jejím jménem vyslovené se zcela odvozují od obav jejích rodičů, jež nebyly shledány důvodnými. Protože stěžovatelka v žalobě ani v kasační stížnosti neoznačila jakékoli konkrétní důkazy či skutečnosti, které by zpochybňovaly závěr krajského soudu o tom, že obava ze stěžovatelčina odnětí z péče rodičů je nedůvodná, ani toto její tvrzení přijatelnost kasační stížnosti nezakládá.

Na závěr Nejvyšší správní soud uvádí, že postavením neregistrovaných vyznavačů islámu v Kazachstánu (mezi něž dle svých tvrzení patřili i rodiče stěžovatelky) se již dříve mnohokrát zabýval, a to v rozsudku ze dne 10. 6. 2008, čj. 8 Azs 23/2008 - 75, či v rozsudku ze dne 5. 12. 2007, čj. 3 Azs 89/2007 - 68.

Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje stěžovatelčiny vlastní zájmy. Proto shledal kasační stížnost nepřijatelnou, a jako takovou ji podle § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Žalobkyni byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyně advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu,

a to za dva úkony právní služby spočívající v poradě s klientem a písemném podání soudu ve věci samé (kasační stížnosti) a náhradě hotových výdajů, tedy ve výši 2 x 2100 Kč a 2 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Protože je ustanovená advokátka plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Zástupkyni tedy celkem náleží 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2009

JUDr. Marie Žižková
předsedkyně senátu